

Μια ηλιαχτίδα σκίζει την ψυχή μου
μια νέα ύπαρξη μέσα στον κόσμο αυτό
κι ένα ρίγος περνάει το κορμί μου
με ένα σκίρτημα που μοιάζει απόκοσμο .

Ποιος είσαι εσύ που πήρες την απόφαση
να πλάσεις τον πηλό σαν ένας μικρός θεός
ποιος είσαι εσύ που έχεις τέτοια δύναμη
να γίνεις ένας σοφός δημιουργός .

Είναι αυταπάτη αν το πιστέψω για την πάρτη μου
θα είναι καθαρά εγωισμός
είναι ένα δώρο στην αληθινή αγάπη μου
είναι ένας σπόρος που μεγάλωσε αγνός .

Τώρα τον νιώθω μες στα χέρια μου
και μια καρδούλα να χτύπα τρελά
τόσο μικρούλα , τόσο εύθραυστη
ο κόσμος μου μοιάζει με ζωγραφιά .

μέσα στα μάτια σου βλέπω την απλότητα
και το γελάκι σου μου πλημμυρίζει την καρδιά
με κάνεις να αισθάνομαι λίγο ανήσυχος
θα είμαι άξιος να σου προσφέρω την χαρά .

Τώρα το χέρι σου ζεστό πάνω στον ώμο μου
μια πνοή και το κεφάλι σου να μ ακουμπά
ήρεμη νιώθω να σ έχω στην αγκάλη μου
κάθε ανάσα σου μ ανοίγει τα φτερά.

Να ξέρεις θα μαι πάντα δίπλα σου
αν και δεν σου το δείχνω καμιά φορά
σάρκα απ την σάρκα μου αντάμα κι όνειρο
μια βασίλισσα , μια φωτιά .

Τα χρόνια που έρχονται θα είναι δύσκολα
μα μην ξεχάσεις αυτή την αγκαλιά
την μέρα που πήρες την πρώτη την ανάσα σου
θα είμαι δίπλα σου σε όλα αυτά .